

Șantajul lui J. Edgar Hoover de la FBI: John Fitzgerald Kennedy și lista femeilor sale, dincolo de Jacqueline Bouvier și Marilyn Monroe

În luna mai 1953, după ce relația ei cu John „Jack“ Fitzgerald Kennedy rămăsese mult timp ascunsă, Jacqueline „Jackie“ Bouvier (care lucra ca fotoreporter la ziarul *The Washington Times*) a plecat la Londra cu un dublu scop: să scrie pentru ziarul la care lucra despre încoronarea Reginei Elisabeta a II-a și să testeze sentimentele iubitului ei. A pariat corect: la întoarcerea în America, Jack a cerut-o de nevastă pe aeroport. Pe 12 septembrie 1953, cei doi s-au căsătorit. Părea confirmarea unei frumoase povești de iubire, dar nu a fost deloc așa. Cel puțin, nu pentru Jackie...

Jacqueline Lee Bouvier Kennedy (28 iulie 1929 – 19 mai 1994) a fost soția celui de-al 35-lea președinte al Statelor Unite, John F. Kennedy, și a fost prima-doamnă a Statelor Unite în timpul președinției acestuia, din 1961 până la asasinarea lui, în 1963. Mai târziu, a fost căsătorită cu magnatul grec Aristotel Onassis, din 1968 până la decesul acestuia, în 1975. În ultima parte a vieții, a avut o carieră de succes ca editor.

Jackie Lee Bouvier s-a născut pe 28 iulie 1929, în Southampton, New York, în familia unui broker bogat cu descendență franceză și a soției sale, figură cunoscută în lumea mondenă a Coastei de Est. Mama sa, Janet Lee, a fost cea care i-a transmis dragostea pentru cai. Jacqueline avea doar un an când a urcat prima oară în șa și, până la 11 ani, câștigase deja mai multe campionate naționale de echitație, fiind remarcată pentru talentul ei. O altă pasiune a tinerei era literatura; eroii ei preferați erau Mowgli, Robin Hood și Scarlett O'Hara. Prima slujbă a avut-o în 1951, când s-a angajat la *Washington Times-Herald*. Trebuia să se plimbe prin oraș și să le facă fotografii oamenilor pe care îi întâlnea pe stradă, cărora le punea și câteva întrebări

despre chestiunile importante ale zilei. Portretele și aceste mini-interviuri erau publicate zilnic în ziar.

În acea perioadă, Jacqueline l-a cunoscut la o petrecere pe John F. Kennedy, membru al Congresului și viitor senator de Massachusetts. Cei doi s-au căsătorit pe 12 septembrie 1953. Ea avea 24 de ani, iar el, 37. După luna de miere petrecută în Mexic, cuplul Kennedy s-a întors la Washington.

Sally Bedell Smith spune că Jackie nu a avut aventuri extraconjugale și s-a întrebat dacă JFK a căutat alte femei deoarece viața lor sexuală era una rutinieră, monotonă, plictisitoare. Autoarea l-a intervievat pe unul dintre medicii lui Jackie, Frank Finnerty, care o tratase în trecut pentru o entorsă de gleznă. Jackie a fost cucerită de „maniera sa caldă și directă” și, potrivit lui Finnerty, l-a chemat ulterior „din când în când”, pentru a discuta problemele ei din patul conjugal. „A vrut să știu că nu este naivă sau proastă, așa cum credeau oamenii din Casa Albă”, spune Finnerty. „Știa tot ce se întâmplă...” Dar el mai spune și că Jackie a recunoscut că „sexul cu JFK era nesatisfăcător pentru că el făcea dragoste în grabă și apoi adormea imediat”. Bedell Smith scrie: „Folosind termeni clinici, de care nu se temea că ar ofensa-o, Finnerty i-a oferit sfaturi concrete despre cum îl putea ajuta pe Kennedy să facă sex într-un mod mai plăcut pentru ea, prin angajarea în preludii. Nimeni nu vorbise cu ea în acest fel. Împreună au stabilit o abordare pe care ea o putea folosi cu JFK pentru a discuta despre viața lor sexuală fără a ofensa masculinitatea partenerului. Se putea descrie ca fiind în afara experienței sexuale și apoi ar vorbi despre cum el, marele bărbat, ar putea-o ajuta în mod real. După cum era planificat, Jack și Jackie au avut conversația la cină și ea i-a povestit lui Finnerty că relațiile lor sexuale au devenit mai satisfăcătoare după aceea.” Sally Bedell Smith concluzionează: „JFK nu și-a abandonat principiile misogine, dar Jackie nu mai avea motive să creadă că dificultățile lor cu intimitatea sexuală au fost din vina ei”.

În timp ce Jackie colecționa antichități, călărea ponei și se juca cu copiii, Jack se juca și el, dar în felul lui. În 1961, „viața sa secretă” a inclus relații cu Judith Campbell, iubita unui mafiot din Chicago, Sam Giancana și, de asemenea, cu Marilyn Monroe. Jackie știa de aceste aventuri și s-a distras de la tristețea ei plimbându-se prin grădinile de la Casa Albă, citind și pictând, luând copiii la plimbări în vechea ei mașină, „camuflată cu un batic și un trenchi vechi”...

John F. Kennedy a întreținut relații sexuale cu soția sa, Jacqueline, la bordul Air Force One cu o zi înainte de asasinarea sa, potrivit istoricului William Manchester. Din respect pentru Jackie, Manchester a eliminat povestea din cartea sa apărută în 1967, *The Death of a President*, dar i-a relatat-o peste un deceniu lui Philip Noble.

Acesta scrisese că soții dormiseră în camere de hotel separate în Dallas cu o seară înainte de moartea sa, sugerând că fostul președinte preferase compania fostei sale stagiare, Mimi Alford Beardsley...

Scriitorul Truman Capote spunea despre bărbații din familia primului soț al lui Jackie: „Acești Kennedy sunt toți la fel când vine vorba despre femei – se comportă precum câinii care trebuie să urineze la fiecare stâlp”. Jack ilustra perfect această remarcă. El chiar a mărturisit la un moment dat: „Dacă nu fac sex în fiecare zi, mă apucă o durere groaznică de cap”.

Daneza „Inga Binga” Arvad a fost o iubită de lungă durată a lui JFK în timp ce el activa în marina militară, deși se zvonea că ea era spion al nemților sau agent dublu sovietic. Despărțirea lor a fost determinată de tatăl lui Kennedy, care se temea de efectele ulterioare pe care această relație le-ar putea avea asupra viitoarei cariere politice a fiului său. Inga Marie Arvad Petersen (6 octombrie 1913 – 12 decembrie 1973) a fost o jurnalistă cunoscută pentru faptul că a fost musafira lui Adolf Hitler la Jocurile Olimpice de vară din 1936, disputate la Berlin. În 1935, în calitate de reporter independent, ea l-a intervievat pe Führer, iar această întâlnire i-a marcat tot restul vieții. Arvad își uimise colegii de breaslă, fiind prima care a anunțat că Hermann Göring urma să se căsătorească în curând cu actrița germană Emmy Sonnemann. A fost invitată la nuntă și aici a întâlnit naziști importanți. Prin intermediul lui Joseph Goebbels, a obținut un interviu cu Adolf Hitler. În articolul ei, o descriere a lui Hitler a fost tradusă în engleză după cum urmează: „Îți place imediat. Pare singur. Ochii, arătând o inimă bună, te străpung. Strălucesc cu forță”. După ce Hitler a invitat-o la Jocurile Olimpice de vară din 1936, ea a fost investigată de FBI ca potențial spion. Hitler îi spusese că este un exemplu perfect de frumusețe nordică. O fotografie a ei cu Hitler a apărut în presă și FBI a început să o urmărească, aflând că se întâlnește cu un tânăr ofițer american, John F. Kennedy, fiul fostului ambasador american în Marea Britanie. Directorul FBI, J. Edgar Hoover, și-a exprimat îngrijorarea că ar fi o spioană germană, dat fiind contactul său personal cu Adolf Hitler. FBI-ul lui Hoover a folosit dispozitive de ascultare când Arvad și Kennedy erau împreună, inclusiv în pat. Ofițerul superior al lui Kennedy la acea vreme, căpitanul Seymour A.D. Hunter, a fost citat spunând că marina americană o privea pe Arvad ca fiind o nouă Mata Hari.

Multe dintre afacerile sentimentale ale lui JFK au avut însă legătură cu vedete din lumea filmului. Una dintre cele mai semnificative relații a fost cea cu Gene Tierney, cu care Kennedy a avut o aventură în jurul anului 1948, pe când aceasta încă era căsătorită, scrie Dermot McEvoy, care a documentat povestea. JFK și

actrița Gene Tierney erau predestinați să se îndrăgostească. În 1946, Gene era una dintre cele mai bune actrițe de la Hollywood. Pelicula *Laura* a lui Otto Preminger o făcuse o megavedetă. Lucra cu regizorul Joseph Mankiewicz la *Dragonwyck*, când i s-a spus: „Întoarce-te și privește cu atenție în cameră”. Gene Tierney a avut un șoc: „M-am întors și m-am trezit uitându-mă la ceea ce credeam că sunt cei mai frumoși ochi albaștri pe care i-am văzut vreodată la un bărbat. Stătea lângă camera de filmat, îmbrăcat în uniformă de locotenent de marină. Mi-a zâmbit. Efectiv, inima mi-a sărit din piept. Cred că așa vedeau și scriitorii romantici *dragostea la prima vedere*”. La vremea respectivă, Gene Tierney era căsătorită cu designerul de modă Oleg Cassini, dar căsătoria era pe ducă și se aflau în plină procedură de divorț. „În noaptea aceea, i-am scris o scrisoare lungă surorii mele. I-am spus lui Pat că vreau să se întâlnească cu acest tânăr uimitor de frumos din Boston.” S-au întâlnit din nou în casa patinatoarei Sonja Henie. Kennedy a dus-o pe Tierney într-o cameră goală, unde au dansat intim. „Aș fi putut dansa așa tot restul vieții mele!... Am decis chiar atunci că va fi foarte ușor să mă îndrăgostesc de el. Avea genul de farmec irlandez nesăbuit, neforțat, pe care femeile îl găsesc atât de des fatal”, a povestit actrița. „Mi-a pus întrebări despre munca mea, dezvăluind cât de bine cunoștea subiectul. Tatăl său investise cândva în filme”, mi-a spus. „El nu a menționat, dar am aflat mai târziu că tatăl său avusese o slăbiciune pentru actrițele vremii sale, printre care Marion Davies și Gloria Swanson”.

Soțul lui Gene, Oleg Cassini, care avea să devină designerul preferat al lui Jacqueline Kennedy, își făcea griji pentru soția sa de care tocmai divorța. „Oleg îi cunoștea pe cei din clanul Kennedy”, a scris ea. „Nu l-a plăcut pe Jack și nu a avut încredere în intențiile sale. Era îngrijorat. «Nu înțelegi?», mi-a spus el. «Jack nu se poate căsători cu tine. Niciun catolic nu se va căsători cu o femeie divorțată. Familia lui nu va suporta acest lucru. Gene, fii atentă ce vrei să faci!»”

După 1950, Gene Tierney a suferit de boli mintale și a urmat o terapie de șoc. Ea l-a întâlnit din nou pe Kennedy la El Morocco, în New York, în 1956 și, din nou, au dansat. A doua zi, a vizitat-o în apartamentul mamei ei. Acesteia i-a fost frică să o lase în casă singură cu el. „În sfârșit”, a scris ea, „Jack a zâmbit și a propus să mergem la plimbare. Afară, sub luminile stradale, am vorbit despre boala mea. I-am spus că începusem să-mi dau seama că sunt unul dintre acei oameni care nu-și pot rezolva singuri problemele și dezamăgirile...” Dar romantismul lor se încheiase cu siguranță. Când Kennedy a fost ales președinte, în 1960, Gene Tierney i-a trimis o telegramă: „Felicitări, știam că vei reuși!” Ceea ce nu i-a spus iubitului său de odinioară este că ea votase pentru Richard Nixon...

O poveste ciudată a avut-o ca protagonistă pe Mary Pinchot Meyer, fostă soție a unui agent CIA, care a întreținut și ea o relație cu JFK, dar care a fost ulterior împușcată în circumstanțe misterioase în 1964, la un an după moartea președintelui. S-a susținut că a fost ucisă pentru a o împiedica să dezvăluie detaliile aventurii lor...

JFK a avut legături cu multe femei, de la vedete de film precum Marilyn Monroe la stagiare de la Casa Albă (stabilind un precedent pentru Bill Clinton!) sau femei legate de Mafia. Dar, „comparativ cu John F. Kennedy, Bill Clinton era un băiat de altar“, au spus unii comentatori. Deși era căsătorit cu bruneta, celebra și superba Jackie, el prefera blondele. Jack spunea: „Sunt obsedat de blonde“. (Anita Ekberg, vedeta suedeză din *La Dolce Vita*, care a avut o scurtă legătură cu președintele, este un exemplu perfect.) Jackie Kennedy era însă la curent cu relațiile amoroase ale soțului ei. Le-a acceptat, deoarece știa că JFK va reveni întotdeauna la ea. În rândul bărbaților din elită era ceva obișnuit să aibă asemenea relații extraconjugale. De asemenea, tatăl lui Jackie, John Bouvier, fusese un afemeiat recunoscut. Kennedy l-a angajat pe Dave Powers, unul dintre vechii săi prieteni, dându-i sarcina de a găsi femei frumoase care erau dispuse să se culce cu președintele. De asemenea, a folosit serviciile secrete pentru a-l ajuta să introducă femei în Casa Albă. Apetitul sexual nestăvilat al președintelui a provocat probleme de ordin moral în rândul agenților săi de pază. Unul dintre ei a exclamat: „Toată lumea credea că îți riști viața și stăteai de fapt acolo pentru a te asigura că nu este deranjat de nimeni în timp ce avea un interludiu la duș cu două prietene ocazionale culese de pe Twelfth Avenue“...

Celebra stripteuză Blaze Starr l-a cunoscut pe JFK în 1954, pe când el era un congresmen care făcea vizite la clubul ei din Maryland, Crossroads. Crescută în zona Newground Hollow din Wilsondale, ea a plecat de acasă la vârsta de 14 ani, susținând că fusese victima unui viol în grup în adolescență. Ea a devenit cunoscută la nivel național după ce a fost prezentată într-un articol din revista *Esquire*, numărul din februarie 1954, „B-Belles of Burlesque: You Get Strip Tease With Your Be in Baltimore“. Clubul Two O’Clock a rămas locul unde se întorcea periodic, dar a început să călătorească și să danseze în cluburi din toată țara.

O altă pasiune a lui Kennedy, Mimi Alford (născută Beardsley), avea doar 19 ani când a început să lucreze ca stagiară la Casa Albă. La doar patru zile după ce s-a prezentat la locul de muncă, JFK a sedus-o și i-a răpit virginitatea în dormitorul soției sale. Au continuat să aibă o aventură în următoarele 18 luni. Mimi a păstrat afacerea secretă timp de patruzeci de ani și și-a dezvăluit parțial povestea numai după ce a fost deconspirată de un terț. În cartea sa *Once Upon a Secret*, ea a descris detalii

despre aventură, inclusiv momentele când era obligată să le ofere favoruri sexuale prietenilor lui Kennedy. Acesta a obligat-o să-i facă sex oral asistentului său, Dave Powers, în timp ce el urmărea scena. Ea a mai spus că, în vara următoare, i-a cerut să facă același lucru cu fratele său mic, Teddy Kennedy. Dar de data aceasta, rușinată de ceea ce a făcut cu Powers, ar fi refuzat. Administratorul pensionar al unei biserici din New York (în cadrul căreia ea a activat câteva decenii), care a păstrat taina timp de o jumătate de secol, a dezvăluit că, în seara de dinainte de încheierea crizei rachetelor cubaneze, Kennedy a trimis o limuzină la Wheaton College, unde Alford studia. A luat-o și a dus-o la un hotel de lângă Casa Albă.

În afară de poveștile despre aventura erotică avută cu președintele, ea a mai descris și momentele speciale pe care le-a împărtășit cu el. „Avea o colecție de rățuște de cauciuc galbene și ne jucam, organizând curse cu ele în cadă.“ Departe de a fi dezgustată de avansurile sale, fosta lucrătoare a bisericii a mărturisit, de asemenea, că l-a găsit „incredibil de frumos“ pe partenerul ei de la Casa Albă. Extrasele din memoriile sale au detaliat modul în care a fost șocată când, în cea de-a cincea zi de lucru în calitate de asistent de presă la Casa Albă, el a condus-o departe de colegii care gustau cocktailuri pe hol, în dormitorul soției sale, unde au făcut sex pentru prima dată. În acel moment, în vârstă de 19 ani, ea a menționat că „în afară de țipete“ nu putea face nimic pentru a-l respinge pe Kennedy, care era foarte excitat. Dar, într-un interviu acordat canalului NBC, Alford a spus că, de fapt, ea a vrut să spună că era „copleșită, în sensul că el era președintele“. Afirmările ei explicite includ acuzații că ar fi făcut-o odată să inhaleze droguri afrodisiace la o petrecere desfrânată ținută la ferma lui Bing Crosby. „Președintele m-a întrebat dacă vreau să încerc drogul, care stimula inima, dar, de asemenea, se presupunea că îmbunătățește sexul. Am spus că nu, dar el a continuat, a scos capsula și mi-a ținut-o sub nas. A fost o senzație nouă și m-am speriat. Am intrat în panică și am fugit plângând din cameră“, notează în autobiografia ei. Alford, care a mers în copilărie la aceeași școală a domnișoarei Porter cu soția lui JFK, Jackie, l-a descris pe Kennedy drept „seducător și jucăuș“, sexul cu el fiind „variat și distractiv“. Ea a spus că au petrecut mult timp „făcând băi senzuale“ și că, atunci când își petreceau noaptea împreună, el purta propriile cămăși de noapte din bumbac albastru moale. Dar a dezvăluit și complicațiile din relație, spunând că nu s-au sărutat niciodată și că a fost adesea supusă unui „joc de așteptare“ în care i se cerea să rămână în hotel până când el suna după ea. Alford a mai menționat în autobiografia ei că ea nu i-a spus niciodată pe numele mic, „Jack“, ci întotdeauna l-a apelat respectuos „domnule președinte“, chiar și atunci când erau în pat.

În calitate de bărbat de stat cu un mare apetit sexual, Kennedy a angajat două secretare care, în ciuda titlurilor lor oficiale, aveau un singur rol – să-i ofere plăcere lui JFK. Priscilla Wear (alias „Fiddle“) și Jill Cowen („Faddle“) au fost angajate să interacționeze senzual cu președintele și să-l însoțească în călătoriile în străinătate. Serviciul secret le-a inventat porecle pentru a ascunde afacerea de Jackie Kennedy. Jackie bănuia însă despre rolurile pe care Fiddle și Faddle le jucau la Casa Albă. La un moment dat, Jackie însoțea într-un tur al Casei Albe un jurnalist francez și, când Priscilla a trecut pe lângă ei, a remarcat: „Aceasta este fata care se presupune că se culcă cu soțul meu“.

Dar tot relația lui JFK cu Marilyn Monroe a fost sursa celor mai multe legende urbane și teorii ale conspirației. JFK și Marilyn Monroe s-au întâlnit prima oară în februarie 1962, la o cină la New York. Ce a urmat a fost o scurtă aventură, consumată în principal la casa lui Bing Crosby din Palm Springs. În a doua seară a Convenției Democraților, care l-a nominalizat pe JFK drept candidat la prezidențiale, Kennedy și Marilyn Monroe au mers împreună la un dineu dat de Frank Sinatra la Puccini's, un restaurant care îi aparținea actorului. Aici, la un moment dat, viitorul lider al lumii a început s-o mângâie pe Marilyn pe sub masă. Pentru a-și da seama, încântat, că actrița n-avea lenjerie intimă pe ea!... Dar se pare că Monroe visa că ar putea deveni chiar prima-doamnă. Se presupune că i-a scris lui Jackie, explicându-i intențiile sale. Mai mult, se presupune că fratele lui JFK, Bobby Kennedy, ar fi avut o relație mult mai lungă cu Monroe și a aranjat ca Monroe să fie eliminată, moartea ei fiind făcută să pară o sinucidere. Ea a murit din cauza unei presupuse supradoze de barbiturice la vârsta de 36 de ani. Moartea ei a fost considerată oficial o sinucidere, dar teoriile conspirației presupun contrariul, susținând că frații Kennedy – Bobby și John F. – ar fi fost amândoi implicați, fiindcă se temeau de dezvăluirile pe care Marilyn urma să le facă...

JFK a avut parte și de alte relații complicate. De pildă, Ellen Rometsch era o femeie de mare clasă. Era însă și spioană comunistă. Dave Powers, asistentul special al lui Kennedy, a adus-o la Casa Albă pentru a face sex cu președintele. Temându-se de indignarea publicului din cauza legăturilor lui Rometsch cu serviciile de informații sovietice, în cele din urmă Kennedy a expulzat-o din țară.

Marlene Dietrich a fost o celebră actriță de la Hollywood, una dintre cele mai bine plătite din epoca sa. A avut o lungă aventură cu tatăl lui John, Joseph „Joe“ Kennedy, ceea ce se pare că îl excita nespuse pe JFK, care era cu 16 ani mai tânăr decât ea. Invitată la Casa Albă, de cum a intrat în Biroul Oval, liderul celei mai mari puteri a lumii s-a năpustit efectiv asupra ei. La plecare, conducând-o la lift pe actriță, a întrebat-o dacă într-adevăr s-a culcat cândva și cu tatăl lui...

La o petrecere dată la ambasada italiană din Washington, în septembrie 1958, fusese invitată și Sophia Loren. Senatorul John F. Kennedy, venit la petrecere fără nevastă, a pus ochii pe actriță, sesizând că aceasta era singură. N-a agățat-o însă direct. L-a trimis pe senatorul George Smathers, unul dintre amicii săi, împreună cu care venise la sindrofie. George Smathers i-a zis actriței că prietenul său, care stă acolo, departe, timid, senatorul Kennedy, viitorul președinte al Statelor Unite ale Americii, ar fi bucuros dacă ea ar accepta invitația la o cină târzie, în casa din Georgetown a senatorului. Emisarul lui Kennedy a ținut să precizeze că șampania era deja pusă la rece. Sophia Loren a refuzat politicos, dar ferm. Distinsul senator a reluat propunerea. Din nou, actrița l-a refuzat. Brav membru al clanului Kennedy, JFK nu putea concepe că o femeie îl poate refuza. L-a trimis din nou pe George Smathers. Sophia Loren era însoțită de reportera Maxine Cheshire. Actrița, care nu se descurca prea bine în engleză, i-a cerut ajutorul pentru a-i explica insistențului personaj că n-o interesează nici el, nici amicul lui, „viitorul președinte al Americii”. Senatorul, nici el mai breaz ca JFK, crezând că reportera era dama de companie a actriței, a replicat: „Pe dracu’, atunci aduceți-vă și prietena și vom fi patru!”

În primăvara lui 1961, după ce noul președinte își ținuse discursul de investi-tură, cerându-le americanilor să se întrebe nu ce să le dea statul lor, ci ce să dea ei statului, actrița Shirley MacLaine se afla, ca oaspete, la reședința lui Frank Sinatra din Palm Springs. J.F. Kennedy era așteptat să-i facă o vizită amicului și susținăto-rului său în campania electorală. Frank Sinatra a trimis-o pe actriță la aeroport, cu limuzina lui, să-l ia pe președinte. De cum s-a văzut în mașină, J.F. Kennedy s-a și repezit la actriță. Speriată, Shirley MacLaine a sărit din mașină, căzând în stradă și julindu-se la genunchi. Limuzina s-a oprit ca s-o ia din drum. Un agent al Secret Service i-a reproșat victimei că a pus în pericol viața președintelui, dându-i peste cap programul.

Mărturiile îl dezvăluie pe JFK drept un amator al contactului sexual rece și rapid, ca luatul unei pastile, ceea ce i-a făcut pe unii să vorbească despre „doza sexu-ală zilnică”. La un miting electoral ținut la New Orleans, asistența a fost nevoită să-l aștepte pe JFK vreo 20 de minute. Spre neliniștea staffului, acesta întârzia. Era, de fapt, într-o debara a hotelului, împreună cu dansatoarea de striptease Blaze Starr.

Al doilea dintre cele cinci baluri de după jurământul de investi-tură a avut loc la Statler-Hilton din Washington. Nici n-a început bine sindrofia, că președintele a și șters-o la etajul superior al hotelului, pentru o partidă de sex cu una dintre aman-tele sale, actrița Angie Dickinson. După o jumătate de oră, a revenit la balul dat în cinstea lui, cu ziarul *Washington Post* sub braț. „Sunt vești interesante astă-seară?”,

l-a întrebat Jackie ironic. El a râs stânjenit, iar ea l-a privit glacial. De atunci, Jackie n-a mai mers la balurile următoare. Spre bucuria soțului, care atâta aștepta. După ultimul bal, în casa lui Joe Alsop s-a dat o petrecere. Peter Lawford a adus cu avionul de la Hollywood o duzină de starlete. Cum toate voiau să se culce cu noul președinte, s-a găsit o formulă de selecție. Au defilat toate prin fața lui John Kennedy. Dintre ele, președintele a ales două!

Istoricii tind să creadă că șeful FBI, J. Edgar Hoover, l-a șantajat pe președinte cu ceea ce s-ar numi Dosarul Judith Campbell. Un dosar exploziv, care ar fi dus la prăbușirea lui Kennedy, dacă ar fi fost dat publicității. J.F. Kennedy a cunoscut-o pe Judith Campbell pe 7 februarie 1960, când i-a fost prezentată de Frank Sinatra la Sands Hotel din Las Vegas. Tânăra de 26 de ani era de o frumusețe ieșită din comun. Bogată, ducea o viață de prostituată de lux. După o legătură cu Frank Sinatra, devine amanta a doi capi ai Mafiei americane: Sam Giancana și John Roselli, printre cei mai vânați oameni din America de către FBI. Dând curs obiceiului său, John F. Kennedy, la vremea respectivă în campanie electorală, și-o face amantă. Una dintre amantele constante, totuși. Se întâlnesc prin hoteluri, ba chiar și acasă la Kennedy, în Georgetown, în timp ce Jackie, din nou însărcinată, era plecată în Florida. Nu se știe dacă Frank Sinatra făcuse în așa fel încât cei doi să se întâlnească, pentru ca Mafia să-l aibă la mână pe viitorul președinte. Legătura lor continuă și după ce JFK ajunge președinte. JFK și Judith țineau legătura prin Evelyn Lincoln, secretara lui Kennedy. Cum era de așteptat, FBI îi supraveghea îndeaproape pe cei doi capi ai Mafiei. Grație microfoanelor plasate peste tot unde trăgeau Giancana și Rosselli, Edgar Hoover află nu numai că președintele trăia cu amanta a doi capi ai Mafiei, dar și că, prin intermediul lui Judith, președintele le ceruse celor doi să-l asasineze pe Fidel Castro. Vulpoi bătrân, Edgar Hoover îl informează oficial pe Robert Kennedy în legătură cu pericolul constituit de relația președintelui cu Edith Campbell. Robert Kennedy declanșase o spectaculoasă campanie împotriva Mafiei. Lesne de presupus ce-ar fi însemnat ca americanii să afle că președintele împărțea o femeie cu doi mafioți proeminenți! Ca să nu mai spunem cât de explozivă ar fi fost dezvăluirea că mafioții complotau să-l asasineze pe liderul unei țări străine, ca urmare a unei solicitări venite chiar de la președinte. Probabil că Robert Kennedy, după ce a fost informat de către Hoover, i-a spus fratelui său să-l invite la dejun pe șeful FBI, ca să mușamalizeze afacerea...